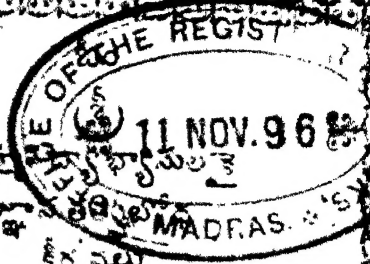

116
4-96

పాతకాల కాపాట్ల శీవ యోగి గారి
శిష్యులగు
చవ్వాపల సుబ్బయ్య నాయుడు గారిచే
రవియింపబడి

డబీరు స్పెషల్ కమిషనరీ సూరి గారిచే
బరిపూరింపబడి
శ్రీకామశంకర శ్రీ గాయత్రీ ముద్రాక్షరశాల
లయందు ముద్రింపబడియె.

గూడల సంగి శైవంబుడు నెల.
దీనినెల ౧ అనా

ఓం

శ్రీసద్గుర వేదమ

కం॥ పంచనమునీకుదేశిక। పాండికనీపాదముగ
ధి-భూరికరుణనా॥ డెంద మనుము కర ముననా
నందంబుగఁ జూపుమయ్య నాదాతా॥

ఉ॥ దక్కననీకు దక్కవలె నైవ శిఖామణి పీవ
టంచువా। దిక్కును స్థ రుండవును దీపము। నం
బుజగర్భఃస్థువుల్। మిక్కిలి కంటి దేవరయు మి
న్నును మన్నును నక్షరంబునీ। వొక్క డవంచునమ్మి
తి మామూలాబ్జలనై భవదేశికోత్తమా॥

కం॥ చెచ్చాకల వంశంబున। నిష్పదమునఁగలిగె
గి నీవ యాశ్వరుండనుచున్॥ బువ్వులబూజింపుదు
నల। మువ్వురక్కన సుబ్బయాశ్వివోగి యీ రీతిన్॥

కం॥ రామయ సద్గురునకు నే ప్రేమగళిష్యండు
నైతి భీతేతికి యుం॥ కీమహిని సాక్షిజాపెను। నా
వదిలోఁ గురుగుదెలిసినాడ గురుకృపన్॥

మట్ పాదసేసమాలిక

అదినియక్షరాభ్యాసంబు చేయునై। స్థవచ్యు
నారాయణపుగురుని తెలుగునిగంటువుల్ దీర్చి
న నాద్దాలవంశజు వెంకటస్వామిగురుని- యోగా
దిమాత్రంబు లోకృగాజెప్పిన మాన్యానిరీదిసోమ త
య్యగురుని- ఆభంబుబూడ బ్రహ్మంబనుభావంబుర

.లిపె

పానం బూపిన యేవ పుంగిగురుని- తారకమంత్ర
 పదానంబు గృహలోక- నెఱిగించినట్టి జంజేశ గు
 రుని- లోమావులో సర్వ లోకముల్ జూపుకాము
 య్యదిగురువుల మనిభజింతు॥ శ్రీ॥ గీ॥ నిర్మలంబై
 వ్రోచిచ్చినిశ్చకీర్తి- కామరిగజేయజయ్యురుఘ
 నునిగాలుచ- నెన్నగనట్టిగురువుల నాన్మఁదలని-
 యిజుని గగనూ భిఘ్ననభిసంపద- ధరమపావ
 నులగు వారిభక్తిగొలిపి- యిట్లైకంబు స్మృష్టని
 నేస్తరింతు॥

౧ ప తస్వము ఆదివారం రాగం నాదనామక్రీయ
 శ్రీగురు పాఠము లెప్పుడు వాచిలో చింతనశ్చ
 యవె ఓమనసా॥ అనుపల్లవి॥ ఆగురుతే సర్వాంత
 ర్భావైతిమమర్చనఁజేయనసా॥ శ్రీ॥ యిరుకు దోవ
 లో గురునిజూచితే రంగునిగించువె మనసా
 యిరుకుదొరకే నరములోబడ దొరకేరజేబిమ
 నసా॥ శ్రీ॥ కాయములో నే మాయమకొలగెవుపా
 యమ్మొపె నె ఓమనసా- యేయెడ జూచిన యేక
 రూపమనిష్ఠాయపరజేనే ఓమనసా॥ శ్రీ॥ కామము
 స్సగు దెచ్చి గురుగం జెనఁరియుండెవోహనసా-
 త్మేనముగందువు యీశ్వరలోపల స్వామినిహరు
 వకవోమనసా॥ శ్రీ॥ ధరలూ చవ్వాకుల సుబ్బయ్య
 గానుని స్థిరమకిసుందవె వోమనసా- గురువ జేమన
 దురితముద్యుంచే దొరయమునాడే వోమనసా॥ శ్రీ॥

3

1 వ తత్వము.

రాగం దేశతోడి, తాళం రూపకం.

యేమెజేవనూ నీకుయిదినుంచిగుణమా! అనువల్లకే ||
 పాశురత్వముమీరి బామాలపడజేరి! యెందుకునుగు
 రుస్వాముల నీమముతో విడిచుచుకే || యే || యెందు
 కుయ్యామర్తము గురునందీకొలిచితె ధర్మము! కంఠ
 వునందేహమెందుకుగ్రహిది! నందున మరియెందుకు
 యీతొందరిజెందెందుకెయికే || యే || యాలనెయీ
 బ్రమలు గురుగీలానందుండు చాలూ! పాలునూలుం
 డకు లోలుడవై నుడికీతేరిగి తెమేలొందువుబాలెం
 దుకు పడజాలవు || యే || కాశయ్యగురుజేరక నీదు
 లేములుదీరవంక! స్వామినిహరుపకీ భీమశినుండిక
 తామసములుపడిపోవకీ నీలానీమెనుదువే! || యే ||
 సుబ్బయదాసునకు గురుతెచ్చితే నీకెందుకు=తెచ్చి
 బ్బు జేసేది తగదానిజెప్పితే! అబ్బయిది పాతక
 మని గొబ్బున నెరిగుండువెయికే || యే ||

2 వ తత్వము.

రాగం పంతవరాళి ఆదితాళం.

మనసా సద్గురుడితడేయనుకొనవే! సగ్గలి గను
 గొనవే || ప || యనుసరించుకొని తనవిదీర్చుమనిఘ
 నునివేడవే చెడవునీవుయికే || మన || వాదా చెప్పితే
 వినది మర్యాదా! యికినైనవారి వృదు పాదార
 విందమె గతియనరాదా=వాదభేదములు పడలిపె

ట్టుటకు సాధకమిది నింపాదిగనవ్వవేమన॥ చాలా
 బ్రతిమాలితే వినవదియేల॥ లేకున్ననీకుయిదిమేలా॥
 నామాటవినవుయింకేల=చాలుచాలు నీజాలముదె
 లసెను కీలుదెలపి నిన్నేలుచునుండునె॥మన॥ నే
 రూయినగరిలా యిటుపంటివారు॥ నీపాటికిని
 వుంచివారు యాచొప్పున దొరికున్నారు= గారి
 జూపుమని దరిజేరుంటే॥ గారవించి నీసొ కరుణేం
 చెదరె॥మన॥ పగడాలవలె పావనుండతదె॥ అదిదె
 లసినవ్వుతే మగుడీ బిన్నాకులు దెలిపించేనే=ఈపు
 రేదుమరి యింతటితోయి॥ పగలురేయు నీకొక
 తైయుండునె॥మన॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసుకీదివ
 రలో॥ దెప్పినగురిమదిలో॥ స్థిరమూగ నుంచవె నీ
 కలిత్యగలో=నరాచరము పరిపురంబులో॥ నిబ్బరం
 బుగను నీకృపంబుగండువు॥మనసా॥

ర వ తత్వము.

రాగం సురట తాళం జుల్యా, తంగంపాట.

మానసా నీతోనేను మానజేసుకొనిననినపు॥ప॥
 అర్పితము గురుని శేషిండునుండదేమిశేతు॥మాన
 సా॥ యుల్లమందుగురునిగురుతు నెల్లకాలముచు
 మంటే॥ పల్లవాడదూలచెంత నెల్లవొక్కుకుండ లేవు
 ॥మానసా॥ అట పాటలందుగురుని బాటదెలసుకొ
 న్ననంటే॥ బోటులాతోమాటలాడ పాటిగాదు యే
 టికినపు॥మానసా॥ ముప్పలేదు గురుని శేవతప్పకుం

డ జేయుమంటె వప్పువేమి శేతు నేను చెప్పినందువ
ల్లపినవు || మానసా || సన్నదారిలోనగురుతు తిన్న
గానుబూడుమంటె కన్యలందుగురుతునుంచి కాల
మెల్లబుచ్చెవేమె||మానసా|| తోడుబాయ కామ గు
రుని గూడయుండమంటెపినవు। చేడెలాతొగూడనీ
కు వేడుకాయె పోడుమనసా||మానసా|| బామలం
చుద్యాన్నముంచ యేమిఫలము గలదునీకు। కామ
యార్యుడెలపినట్టి నీమముతోనుండవయ్యయో||మా
నసా|| ధరనుసుబ్బయదాసవరుడు గురుని దరినిజే
రుమంటె పరులతోడ సరిసమాడ నరుగుడెంచేవే
మిశేతు ||మానసా||

౫ వ తస్వము.

రాగం నాదనామక్రీయ తాళం ఆది.

వస్తునీకునే బుద్ధికి చెప్పెనవదులుముదుర్గుణమొ
రేవోరే ||ప|| యెద్దురీతివైరినెడకనూ సద్దులు
పినరా వోరేవోరే||వద్దు|| వప్పుడుకాయకి స్సగు
కిరుణకు యెప్పుడుతిరుగురవోరేవోరే||చెప్పినెగు
రుకిటాక్షమనియా సూటివెలియరా వోరేవోరే
||వద్దు|| దొంగలునాగ్గురు గోచుకుండురా సంఘతి
తెలియరవోరేవోరే|| కంగాలైతిరిగేవు పెద్దలకు
గానకుండనీవోరేవోరే ||వద్దు|| బియ్యేబియ్యలో జ
దివితి ననియా భీకరమేటికి వోరేవోరే|| అయ్యలనె
య్యము గలగకుంటెనీ బయ్యముదీరమ వోరేవోరే

॥వద్దు॥ నింతెలకొడిగొట్టండుకు రీతిగవు సందేహముతో వొరేవొరె। అండిముగా గురునందికొలది తే సందేహమునీ రొరేవొరె ॥వద్దు॥ కామయ సద్గురుపాదములందేయేమరియలండుకు వొరేవొరె। బామలతిగిల బడిదొడ్లైచి వట్టిపాను నిట్టిరా నొరేవరె ॥వద్దు॥ కట్టినుట్టయదానుపడెప్పని డట్టిమాటగావొరేవరె। గట్టునొకపై గుణముగదగిన దురుని వెళుకానొరేవొరె ॥వద్దు॥

౬ వ శ్లోము.

తాళము జువ్వా, జాలస్వరము.

యేమిశేనుగురువరా నానానదినురేవరా ॥వ॥

స్వామీనిన్నునన్ని నెన్నుగావడివెగత ॥యేమి॥ పాపజాలదీపకీ కోపించవేటికి వోపదనిరాటితా పమొద్దనుజేపకీ ॥యేమి॥ పేగర్నిదెసికా జాగుతా యబొక్క। నాగరిక మేదిక బాగుపగుచునుప్పిక ॥యేమి॥ నన్ను బ్రోవవేమయా నిన్నునన్నినానయా। సన్నదారిగోనయా చిన్నిపాపజాపయా ॥యేమి॥ ధరలనుట్టయదానుకు సరిగనుంచవెందుకు। గురు దుదొరికెయిందుకు స్వరిపడనరియెందుకు ॥యేమి॥

౭ వ శ్లోము.

రాగం ఆతానా అటతాళం.

యేమిశేతును గురువగా నాస్వామినీవెదేవరా ॥వ॥

నానునానీ వినిపునీకది న్యాయమానద్యురువరా

॥యే॥ నన్నుగావనునీవయి నాపిన్నపము చెడినినవ
యయన్నటికినిను హరువనని నేనున్నవాడను చూ
డయి॥ యే॥ బాటదెలిపినవారిని మీసాటివారెండు
దెరిని నోటిమాటలు గావునదిలో నాటితిని అ
టువదల॥ యే॥ చూపునకు అదిచిన్నది బహువ్యా
పకముగలిగున్నది చూపు లేకులు మాపుటకు హంది
వోపియియిమిడున్నది॥ యే॥ గురునిసాయము లేక
నెవరికిదొరికినది దాగున్నది ధరను సుబ్బయ్య దా
సునితో అదిసరిసమాజుచున్నది॥ యే॥

రా న నిత్యము.

రాగం శహానా అట తాళం.

జీవామయిటు దెలియును నధ్యక్షుడుపను సాకా
రిగరిగనుమ॥ ప॥ రాకిపోకినునిలపి యాకారిక్షిప్తిని
బోకాతో వెలసియున్నారు మూటి యాకారమును
దెలిపినారు వారి సేకారిమందుంది నారు॥ గురుజే
రు॥ జీ॥ యెటులుండునునకేమి- ఘటములో గురి
గాని దిలముగానుండునున్నారు- మనకిటువంటిగు
రుదొరికిబోరు- సర్వసాక్షియై వెలసి యున్నారు॥
ఆముగోరు॥ జీ॥ అది దెలిపినట్టి బోద గురువులని
మోక్షముతోనన్వీయుండు- వారి పాదముల్ వది
గోరుచుండు- యివదలక దరిజేరియుండు॥ మన
సుపండు॥ జీ॥ పగడాలకామయ్య సద్గురుడించు ని
రూఢులైయున్నారునున్న- నిత్యపనిబూనిగురు నెత

కబొచ్చి- వారిపాదారవింహమె నచ్చి నీసొన్నను
కొచ్చి జే॥ ధరిలా చవ్వాకుల సుబ్బయ్య దాసుని
పాశములెడజిచ్చివారే- దాసునికొలన్నియు దీ
ర్చినారే- మంచిపదాని కొనగయున్నారే॥ వెలసి
యున్నారే॥ జే॥

గావ రెన్నము

జాగిన్నరం మరారం.

నన్నెలుగేన్నగునాయక- కయ జాయకి॥ నా
నన్నెలుమని నిన్నెసన్నగుంటి- చామిన్నింకప
య్య హద్దరునాయకి- యెడ జాయకి॥ నా అనెతో
డురిసీకే దాసుడనైవేడిలనా- కోపములు మించక
య్య దేసికా- నమ నోపకా॥ నా మనుకు బొచ్చిన
వానికరిసిజేర్చకానుయింకే- పరు రెన్న రెన్నయి
యింకా గురువర నమ ప్రోవరా॥ నా గట్టిగాను
యూపగరయ కట్టికిలో కట్టి నేను- కట్టిము- వేడ
వైగి- ఈశ్వరా సర్వేశ్వరా॥ నా యింకా శ్రీ శ్రీ
గాకుళపురములోనీ వెలసినయింక- రెండునీపైయిం
కపయ్య చాక్కో- అక్కో॥ నా కామయ్య నెట్లుకడ
వైకను యామహిలోబ్రోవకున్నా- వాచిదిసిసిన్న
పదవ- స్వామిగా బహుప్రేమగా॥ నా సుబ్బయ్య
దాసునకింకా గొబ్బనబ్రోచే కొరవనుచు నిబ్బర
ముగదేడెన ఓకేరరా ననుగావరా॥ నా

రాగం వ. రత్నము

రాగం కిరహరప్రియ- అపి తాళం.

మానసా నీదెంతోజెప్పిన నామాటవినవు॥ ప॥
 ఘనతోద్యమైన చూపును మనమున జూపించె గురు
 ని- లనఁ దరి వేడు కొనగదివె ఓచూయ మనసా॥
 మనసా॥ భక్తి దేత గురుని గనుగొనే యుక్తి నీకు
 దెల్పించెను- రక్తిగాను యుండ వేమి ఓచూయ
 మనసా॥ మనసా॥ చప్పు లడనవద్దు నీవెప్పుడైన గు
 గురునిగొలచుట తప్పదు నామాటవినవె ఓచూయ
 మనసా॥ మనసా॥ నాయని జేందించకే ఘనాయ
 మున గురునిజెంత బాయననివలునూరుజెప్పితినే-
 ఓచూయమనసా॥ మనసా॥ అంజముగ గురుని శ్రవ
 లందే యుండె చాలుననకెందుకే గూలోకినిం
 దెలు ఓచూయ మనసా॥ మనసా॥ నామాటవినవ
 ని మా మాయ్య గురునితో జప్పు కేమూరి యుం
 దానుసున్నా ఓచూయ మనసా॥ మనసా॥ ధరలో
 సుబ్రహ్మణ్యదాసు నేలే గురుకు నిరతము శ్రిరమయి
 యుండగ చరితమేల మాన జాలవెఓచూయమా
 నసా॥ మనసా॥

రాగం వ. రత్నము

రాగం కిరహరప్రియ- అపి తాళం

కామయ్య గురువర్గ సన్నుగావావ దేమయ్య॥
 ప॥ నీమాముతో నజ్ఞిరాడ న్నామి పరాశ్రమయ్య॥

కామ॥ దరిజేరి యుంటినయ నన్నుదాసునిగజాడ
య- వరములాసగి కాపాడనీ- కరనూర లేటికయ
కామ॥ యింటినర్థము దెచ్చునుమీ- వంటివారి జెం
టను- పొంటే పంటాపంది ను- బిగ్గిలగగ నావంట
ను॥ కామ॥ పగడాల వంశము మాపుట్టి అగడు నా
త్తై వేలయ- జగములోనా నీనాథండు తగవుదీర్చి
నీవయి॥ కామ॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసుని- వేగిచిరి
పాలించెటి దొరవని- మరుగుజొచ్చినాసు మదిలో
గురిదెచ్చిన గురువని॥ కామ॥

౧౨ వ తత్వము

రాగం జాంజ్జాటి- మటియారాళం

గురుని వెలికితె నీదుగుణములు కడుగురు కొను
నే జీవనూ॥ ప॥ మదిని మరువ కనున్న నీకిది- వద
లియనుకోజీవనూ॥ గురు॥ సంత కూడుములోన బడి
బహువింతనొందక జీవనూ- అంత రంగము నందు
గురుని చింతనాయవె జీవిమి॥ గురు॥ కొటిధనము
న్నేటినే కల్ల- కాటికే గడజీవనూ- బాలదెలపినగు
రునిమరువక మోటిగానవె జీవనూ॥ గురు॥ చదువు
చదివిననెటి గర్వము చాలుచాలునె జీవనూ వ
దిలకను గురువదములందె వాందలుంచవె జీవనూ॥
గురు॥ ధనమున్నకవాను సంపాద్యరమునను దయ
జేసిరే- వివయమున కామయ్యగురునికి తనయుని
గరి గూడవే॥ గురు॥ ధరను సుబ్బయ్య దాసు

తగభర్తుడనుకో జీవమా- గురుదుడెల్పినగురుతుజూ
చిన గుణముకుదురు నె జీవమా॥ గురు॥

౧౩ వ తత్వము

రాగం మారువా- ఆట తాళము.

ఇదే సమయమునున్నా మానసనీవు- సదానిధా
నముంచుమా॥ ప॥ యదావిధిని నాదిని నిదాన మొ
దలక పదారఁగదామె ఆదారమునుటక॥ ఇ॥ పరా
క్షవలదికను గురుగురుగండే స్థిరామమందుమి? ను
విరాచగురుపాద స్మరణజేసితె- చరీనున్న సన్నదా
రివారుకునీకు॥ ఇ॥ ముక్తికాంతనుచూడను గురుపర
ధ్యాన్నరిక్తిగానుండుమి? ను- యుక్తిదెలపిన గురు
భక్తి నీచదిలోన- శక్తితోజిష్టపురిలో ముక్తిగనుట
కు నీకదే సమయమునున్నా॥ ఇ॥ తప్పదోచనుదిరుగ
కే గురుపదధ్యాన్న మెప్పుడుచదివరుపకె- చెప్పి
నగురుగండే యెప్పుడుచరువకే- గొప్పననుండినత
ప్పదునీవిధి॥ ఇ॥ కామయ్య గురుజేరక నీల్లోచన్న
పాదారత్నముచోదిక- యామహలోనికి స్వామిని
నన్నక- భీమతను డిన యేమిఫలముయిక॥ ఇ॥ గురు
నిగురువక వే నీచదినున్న గురురూపవారుకుగదావె
ధరలోను సుబ్బయ్య ఎరుగబ్రోవనుయీ- పురాన
వెలసి సుప్తిరూతైయున్నారు॥ ఇదే॥

౧౪ వ తత్వము

రాగం హిందూ స్థానితైరవి- ఆటతాళం

కామయ్యగురుజేరి కడలేరవేమే॥ ప॥ నీమనిష్ట
లోనిదూడైయున్నారే॥ కా॥ ఓంకారమును దెలసి
యుప్పొంగినారే- సాకారమంతాముపాదించినారే॥
కా॥ అరుఘూటినివిడచి అటాడినారే- కారాణము
హిమలోఘనంబైనారే॥ కా॥ యింటివార్తముచా
లయెరిగించినారే- కంటిలో ముక్కంటి కథలెరిగి
నారే॥ కా॥ దాసవరులనెల్ల దరిజేర్చినారే- గాసి
లెల్లదీర్చి ఘనులైయున్నారే॥ కా॥ ఇట్టిగురువు మ
నకుయెట్లు వారి కేనే- గట్టివారినిపట్టించవలెనె॥
కా॥ సుబ్రహ్మణ్యదాసుని నిబ్బరముగను గొబ్బున గా
ననిర్భయులైయున్నారే॥ కామయ్య॥

౧౫ వ తత్వము

రాగం కనూది- ఆదితాళం.

దేవననుబ్రోవ సమయమిదే- శివయోగిమహాను
బావ॥ ప॥ భావములో నాదేవుడవనినీకు సేవజేసి
తివి శ్రోవగానులకు॥ జే॥ యెన్నిపురాణము లెఠకి
జూచినగాని- మొదలేదైయున్నది నెరిగి సులభము
నుకొని- అన్నిదెలసుకొని-సన్నచిలములో చిన్నిపా
పగనుగొన్నయన్నవని॥ జే॥ సతతము నీవేగరియవి
నమ్మినాదా- యితవుగనుతునికి గతముదెలుప పని
గాదా- అతివేగమెనామటనివిలపి సద్గతబాపను నే
సురిజేపదనయ్య॥ జే॥ గురువరనినునేమరిమరివే
దిరినయ్య- ననుపరునిగ జాడక దురిత మణచినవ

య్యా స్మరిణజేసి నినుగరిగానుండిలి కరినిజెర్చి ప
రపురముబావుమని॥దె॥ ధరలో చవ్వాకులపబ్బయ్య
దాసుని స్థిరపర్చినేవే దేవా- తరముగాని నుడుమం
త్రముజచ్చుకు నెరిగించుట నీవుకావా వరమునిచ్చి
నను గరిగానుండిన గురుడవనును ననుదినము ప్ర
రించెను॥ దె॥ •

౧- న శిష్యము

కాగం నానివాని క్రియ లుతానం

జీవనా యికచాలుచాలు॥ జీ॥ గురుస్వామి బా
పెను వదిలో మామండికీలు॥ జీ॥ గురు పన్నె ట్టికి
కర్తగాదా సర్వశాస్త్రులులందున చెప్పుండిలేదా
మరుపుజేందుట నీమర్యాద- స్వరపడితె నీకుముక్తి
దొరకబోతుండా॥ జీ॥ నేనెన్నిజెప్పిననీవు సన్న
దారిగాచుకొని నెన్నగుండావు- కన్నవారిని తెల
సుకోవు- ప్రసన్నమైతె నీలో లన్ని జూజేవు॥ జీ॥
యీజేహమె సతనానీకు యింకాశేహముబన్నవ
ని తెలసిందేనాకు- యిక నైనా బుద్ధి చెడ నియకు
కుండిసుఖము జేంచెదవు యక్కడ కైనబోతు॥జీ॥
యీగురుకు తెలసిన వారు లోకమాయను పాయ
మున దొలగిందినారు తానేతానై యుంటున్నా
రు- సర్వభూతదయాళులై నిలది యున్నారు॥ జీ॥
నిన్న మొన్నను పొడ్యేవారు వారికన్నా నీవేసికా
వా యెందుకీపారువున్నాను కాముయ్య గారు వా

రిపాదములకు మొక్క మన్ని పగోరు॥ బోధించి
సుబ్బయ్యదాసవరుణ పరపురములోనున్నట్టి గురికె
లేనివాడు చెరిపేదియిదిగీకుకీ పగురుపురుడెవనిం
దిరికి దిరిజేర్చినాడు॥ బో॥

అంక వ నిస్వము

రాంక వసంకం అలతాళం

యేమెజవను వాతోయెందుకు యిపోరు॥ పా
కావయ్యగారు నన్నానైయున్నారు॥ యే॥ గురు
నిస్తరించక గుణముకుదురదే జీవ పరరాస్యమెరిగే
టి దురిగానుకోవ॥ యే॥ అలముజేసుకొని దిలముగ
మృతిన గలములోగురికొరుకు యెటుచెడరకుండు
న॥ యే॥ శాఫ దినములనుంచి పూనికెప్పినవివపు-
మానకమధిలో నిదానముంచలేవు॥ యే॥ మంచిబు
ద్ధులుమీరక చందలపడకే వందనజ్ఞుల పాడుంచమ
నెకెందుకే॥ యే॥ యిక వైనావానూట విని యూర
కున్ననకరాము నీవెరిగి పాడింకు వన్న॥ యే॥ న
మ్మంబాచోట్లన కన్నెడశాయకు పన్నగారిగన్న
యన్నాకేమేలునీకు॥ యే॥ దరలో సుబ్బయ్యగా
సుగురిగానుకున్న పరుగులెక్కువ నీకు శురిగాదొద్ద
న్న॥ యే॥ బో॥

అంక వ నిస్వము

రాంక ముకారీ అలతాళము

వన్నజీవ పరిసుండలేఫ ॥వ॥ వన్నజీవ వాడు

సూక్ష్మ లుపినుమిక- గద్దరించు గురుకు సద్గుణాయక
 వే ॥వ॥ ఘన్మల చంగిజెరి వినయము తొనుండి పని
 శాయితాదత్తే. తనయునివలెను ॥వ॥ సెంచెలబద్ధి
 మరుచకెనీ- కొక మాంబగురుకు బాపించాడె జీ
 వ ॥వ॥ అన్నిటి కన్న యాదన్నగురికన్న- నీకున్న
 తొంగిరిలన్న సున్నియనుకొనవే ॥వ॥ కెప్పనిగుగు
 గంకేగప్పక యులీడిన మధ్య కులంబి నే నప్పుడు
 నాడు ॥వ॥ కానయ్యగారు బహు శ్రేయశ్శాసన
 వే- రిపనా ను నీ- నను సున్నా ॥వ॥ చిరి
 లో నన్నగు- సున్నయ్యకానునై పిరులంబయ
 కై నా స్తరపరుచుజనా ॥వ॥

౧౯ వ శ్లోము

రాగం పరిజ- పక లాభము

గురుకాయ నను గావయ్యా ॥ పునెను పునెక
 జుచు- నెరి గావయ్యావే ॥గురు॥ పాశించుపని
 యుచిగా- గురువర యిని పారంటిగా- క్షేరిచ
 ని లాళించు- మేలిచు పాలాబడితి వేగ ॥గురు॥
 యిన్నాళవే గావయ్య గురువర సన్నదారిగ
 న్నన రియ్య నేనుపన్నాను కెరియిన్నాను పిడు
 వనన్నాను నెన్నిటోవు ॥గురు॥ నూయనుజేందిం
 చకా- గురువర కాయపరిచురీపక- యేయెడబాచి
 న న్యాయములేకనీ- సాయముగోరిని- బాయక నుం
 దువేగ ॥గురు॥ కోపగించ నేలయా- గురువర- గు

పాపాలరావయ్యా నీపాదములు నాదిలోపానినం
 బిన తూపాముగనుపించు- వేసాక బాచిన ||గురు||
 మొరవిన వేలనయా- గురువర- : రుద్రాబుడ వేను
 యా ధరానుసుబ్బయ్యదాసుని పోషించువగాకు వ
 లది: వీరానరావే|| గురు||

౨౦ ఎ గర్వము

అపరాధము గాగం పోనన్వని

గురురాయ ననుగావగావ ||౨|| నన్ను పరువీక
 జూడకు మహానుభావ ||గురు|| జీవము- నానాదిలో
 నదిలుండబోదు కావరిమే మోగుది- గానంగ గా
 దు ||గురు|| యెటుజూచినాగానిదీని వెనుపానా-
 గూటపడనియ్యబోదు నా నా గరి గరనా ||గురు||
 బాలన్నేహము నన్ను వదిలుండలేక- కలు తెలసి
 నంతట నయినో జోలినా నను ||గురు|| కీడు దెలియక
 ధరలో వాడుచునుండు పాడుబొందెల పొందెపుడు
 వేడుకైయుండు ||గురు|| గూటపడనియ్యక- యెం
 దుజ్జా జేలినా- కొడిగనమున్న పాడింప దెచ్చారిత
 కనూ ||గురు|| బహు బాధ పెడునుండి రూదయ్య
 స్వామి- బాలానిమదిలోన స్థిర పర్చ వేది ||గురు||
 కాకుయ్యకరూదానై వ్రధలీ నంకు లకు- నీనాము
 వాచుతిలో నిలకుండెవరకు ||గురు|| ధర్మలోకవ్యా
 కుం స్వయ్యయ్యదాసు- పదిపారివిధముల వెలుగునెట్టి
 నిలకు! గురు రాజుననుగాన రావ!

రాగం అసావేరి అటతాళము

యేమెజేవను నీతోయెంగని జెప్పుచు యేమిసేతు
 నెజేవనూ- యిది నీకునుననూ ||ప|| నామాట వినక
 యింకేమిచలచి నావో- యిది ధముననున్న స్వామి
 కృపఁ గలువా గురికొరుకునా ||యే|| ఆయ్యయ్యోను
 రుగాయు గానము విని వేళ అల్లార శాయదనునా-
 నీకుజెల్లునా- చెయ్యారు ధముల నెమ్మాన జెప్పితే
 ఆయ్యోనుననురేము లన్ని తోల గించును- హృదయ
 చును ||యే|| ముచ్చటనేడలు నిన్నుంచి చెడిరాని
 పిన్నా పెద్దలు చెప్పగా- నేబాడగా- అన్నినిడమే
 కాని యివైనమన్నించు- నిన్నుంచిగురుకెంత ను
 న్నానువచలక- యివదరః ||యే|| పాలునాలింప
 నులకీలాగు చొరుక్కొను- యేలాగు మనసొప్పనే-
 చాలింకను- కీలుకెలపనగురుని పాలైయుండిన నీ
 కు మేలుగలుగునైనా- జోలిగాలుండన- నిలకుం
 డినా- ||యే|| ధరలో చహ్వాకుల సుబ్బయ్యదాసుడు
 మరిమారి చెప్పుకుండ- నీవినకుండ- పరిచారి విధ
 ముల వరుగులెత్తునీకు చెరువనికెరియవుగా- గు
 రులెరుగవుగా ||యేమెజేవనూ||

రాగం వ రత్నము

రాగం మోరీసాంబా చాళు శాళుము

గురువర నేను మరిమరి నడిరయ్య ||ప|| తల

నరలేటికి పరునిగజాడకయ్య ||గరు|| వెయ్యారువి
 ధముల వేడిన రామెడుకు- కయ్యలకించు నామ
 య్యముదలేనరకు ||గురు|| మోదముతో వేడితిని-
 పాదములెనప్పిని- బోదిందినా గురిముడిని- బేదిం
 పోతుం = నని ||గురు|| నిర్మలముగ నీవు- ధర్మమొ
 సంగినావు మర్మములేకున్నవు- ఖర్మము వదిలున్న
 వు ||గురు|| రాజయోగముతోను గాజాలపీఠిలను-
 నిజముగ సుబ్బయ్యదాసును లేజముగా నుండికను
 ||గురువర||

౨౩ వ తత్వము

రాగం ముకారి- అక్షరము

యేమేజీవా స్వామినినవా ||యే|| యేమేజీవనీ
 కయ్యెంతజెప్పినపిన్ను స్వామినినరచితే మరియెని
 తోవ ||యే|| యంత్రగింత్రములకు యెరుగరానిదిను
 రు- మంత్రములకులొనై కానియున్నదిగా ||యే||
 కిన్నులకలదిగాకు పదపహనమెన్నడు జాదూని
 సన్నహారదిగా ||యే|| రాకపోకనునిలపి యే మైగ
 నలోనిరానిందినారే- నీకేమిలోవ ||యే|| ముగ్గు
 రయ్యలకు మూలమయినగురుగు- దగ్గియుండగ
 సిగ్గులలేదె ||యే|| దొరగాడుజేటి దొర కొడుకుల
 కయిన- యిరుకువొరకపోతే నరకామెగదనే ||యే||
 అందనిగురుకుమవ యందున గురుకుండు- తోందా
 కుండెవ్వరెందుకేద ||యే|| నీవు వాడుడిలోన

నిలకడలేకుంటే- కామయ్య సద్గురుడుగావ నున్నా
రే ॥యే॥ ధరలో సుబ్బయ్యగాను మొరపినేలకు
కు- కరుణగలిగి గురుడు స్థిరులైయున్నారే ॥యే॥

౨౪ వ తత్వము

రాగం కమావి- ఆదితాళం

జీవానామనాపినవా- అను దినమున వేడెద ॥ప॥
జీవనానానపిని- తోవబాపినగురు భావము చెలను
కొని వెనీర్చెడుక ॥జీవ॥ అరమరలేటికే పరముదొ
రుకుటకే- చిరచిర నీ నేపోయి మొగబెట్టుము యిక
॥జీవ॥ అండసిండ బ్రహ్మాండములన్నియు- నిండుగనీ
లోనుండబూపునిక ॥జీవ॥ యిదేసమయమున వదల
కనురువద- నిగాన ముండున చక్షరపు నీవిక ॥జీవ॥
చెడెదవనుచునీతొ నుడిఁగనడకను- దుడుకు పడక
గురు డకుజెరుమిక ॥జీవ॥ కామయ్య సద్గురు డీమ
హిలోపల- సానూన్యులనుకొని వేమరి యుండక
॥జీవ॥ సుబ్బయ్యగానుని శబ్దరశాయకు- యెబ్బం
గిన్నెన గురుతబ్బునె నిజముగ ॥జీవ॥

౨౫ వ తత్వము

రాగం సురల- ఆదితాళము

ఓ మాయజీవా ఓ మాయజీవా ॥ప॥ నీకాయ
మస్తిరమనుకోవా ॥ఓ॥ గురు వద ధ్యాన్ము స్థిర
ముగనుంచితే- తిరముగాని గురు తెరుగుచునే నివు
లేవ ॥ఓ॥ పలు మరు జెప్పితే నిలకడలేకను- శల

రేగిరిగుట చులకతనముగదె జీవ ॥ఓ॥ నమ్మచు
వామాటిమ్ముగ వదిలొసన్నుతించి- పదవిస్తునివేడవు
జీవ ॥ఓ॥ కన్న వారిగురి నున్న తముగనీ- సన్న
దారిలో ప్రసన్నమవుముగదె జీవ ॥ఓ॥ ధరను శ్రీ
కామశపురములో కామయ- గురుడునీకువరమిచ్చు
నుమరువక జీవ ॥ఓ॥ తవ్విబ్బు జేయుట ధర్మము
గాదని- సుబ్బయ్యదాసుడుబొబ్బలుబెట్టెనె జీవ॥

౨౬ వ తత్వము

జాతిస్వరం- అది తాళము.

గురువరనిను నే వెడెదను- సరిగాదయజూచిగా
వుమిక్కు ॥ప॥ దురిత పడిన యీ జీవునకు- పరము
జూపిదిని ధురిత మన చుటకు ॥గురు॥ యేమి జేతు
యీజీవునితో- యంతని జెప్పుదు పిన యమతో-
స్వామిమీరు నామనవినియా- తామసములు మరి
తలపులానుండుక ॥గురు॥ అవసరమని నే వేడితిని-
వకనిముషము నిలుచునిజెప్పితిని- సంసారిగ నేనుం
డితిని- యేకయింకకౌయకనిపలువరు వెలపితి ॥గురు॥
యెంతజెప్పినానినదయ్యా- దీనిపంతమే మోనాతో
దెలువయ్య యింతేనాదొకమనివయ్యా- నిరంతర
ముననాచెంతవిడువదిక ॥గురు॥ యిదే అందరినీ జె
రువునట- దీని- వదిలపరచెవారు మీరేనట- అదిని
నీసంతోషముతోను- మదిజెడరక మిముసదా గొల
డెదను ॥గురు॥ యెట్లాదదరకుండేర్పరకు- గటము

లా గురిగన దిటపరచు- పటాటోపములు మాన్పిం
చు- నిటలాక్షునిగనె అటమునామదీనుంచు ||గురు||
చవ్వాకులసుబ్బయ్యదాసునకు- యివ్విధమునశాయ
మేలనీకు- నివ్వెస్థిరపర్చెటుబోకు- యెవ్విధమునమ
దిగురు తెరుగుటకు ||గురువర||

౨౬ వ రత్నము

రాగం శహాసా- అట తాళము.

అయ్యయ్యో గురురాయ యాజీవునితో నేను-
యెటులభరింతునయ్యా ||ప|| వయ్యారమౌగ గుండ
గొయ్యాలతోపొందు వడలాక తిరుగు నయ్యా- భ
యపడదయ్య ||అయ్య|| మీరుదీనికిపూనుకొనియుం
టేగాని- పేరునిలవనిచ్చునా- పూరాక యుం టే
నేకోరీనకోరిక దారీకి రానిచ్చునా- గురు తెరుగు
నా ||అయ్య|| యేమిదెల్పుచు స్వామిమీయంచు లల
పుందినానుదితోనుండదు ప్రేమతో నేనెంతో లే
మిగజెప్పిన- జామయినానిలచుండదు- క్రమ్మమెరుగ
దు ||అయ్య|| అద్దు మీరినది గద్దరించిమీరుబుద్ధిజెప్పి
లేమందిది- ప్రాద్దునలేచిందే కద్దులేక నెవ్వారుసుద్దు
లులో నుంటుంది- పెద్దను కుంది ||అయ్య|| ధరలో
సుబ్బయ్యదాసు నిరతాముమముజాచెగురిదొరికితె
చాలును- వ్యరణామరువకుండ త్వరగా జీవికిమీరు
మరువక జెప్పి లేమ- గురిదొరుకును ||అయ్య||

౨౭ వ రత్నము

రాగం నవరోజా- ఆది తాళము

దేవాననునీభావములో ॥వ॥ శేషకునిగజేసినను
ప్రేవనీవెకావరావ ॥దెవ॥ దారిభావ మలెవ రిక
ను- కోరితినామదిలో నిరాకారుని నిరతము జాప
ను ॥దెవ॥ చాలానినుబ్రతిమాలి వేడి తె- యాలాగుజే
యుటనీకు మేలానిచాలబడితె ॥దెవ॥ దేవా నామ
నవినుమికను- సావాధానమునసద్గురు కామయ్యశి
వయోగనివేడితె ॥దెవ॥ అబ్బాజేడికి అమగ వయ్య
సుబ్బయ్యనాసుని చాలా యిబ్బంది పరుచు తుంద
య్య ॥దెవ॥

౨౯ వ తత్వము

రాగం బంజాటి- రూపక తాళము

మానసా నీగుణములు కొనసాగ వూరకో గదె
॥వ॥ మనవీచినగల గురుదేవొరకెవనరెరిగి తిరిగుం
డవే ॥మా॥ ముందువలెనెనాతోనీవు- తొండరాగ
మండలే గంతువు నీయందునవదలి- నిందెవాపై
మందకే ॥మా॥ గురునిష్ఠరణ శాయకున్న గురుకు
డొరుగజాలవె- తరుణమునబోయి గురుని మరుగు
జొచ్చియుండవే ॥మా॥ దారిబాపినారు చారినిచే
రీయుంటేమందిదె- మీరీపోక నామాటవిని వోరిమి
శాయగదె ॥మా॥ సోమోమనె రెండక్ష రములతో
దెవాపైవని దెలపెళ- దా- సోమోమనినేగురుదిక్
డనందెహీనై నేనుంటినే ॥మా॥ ముకురేదోగురుని

గొలచెచింతనాయ వేమిగా- పంఠమునగురునిచెంత
 సంతాపమనిన పినపుగా ॥నా॥ కామయ్య గురు నె
 పుకుమదిలో ప్రేమతో దలచుంటేనే- కామితా
 ములాసగి సుబ్రహ్మణ్యదాసుని పోషించునే ॥నా॥

శైవ విజ్ఞానము.

రాగం-హంసీ- అటతాళము

అయ్యయ్యో గురు రాయ యీ జీవున కునేను
 యెంతజెప్పిన పినదయ్య స్వామి ॥వ॥ వెయ్యారువి
 ధముల వేడుతున్నను వానెయ్యము నిలుప దయ్య
 ॥అ॥ మీపాదములు వదినిమాపులో నుంచుమంటే
 ఓపికలేదనెనయ్య- వేపార గమమి స్వరూపాము
 జాడంటే కోపాముగనుండయ్య ॥అ॥ గురురాయ
 నెప్పుడుమరువాకగొలుమంటే- సరిగాదనుచునుం
 డయ్య- పరమగురుడెనీకు పరమిచ్చు నంటేను చిర
 చీరపురుగునయ్య ॥అ॥ ఘనుల చెంతజేరి దినములి
 గుగుమంటే- పనియారకుండునయ్య- పనియారిగు
 రునేవ మనమలోనిలకుండ వనచెరిగి తిరుగునయ్య
 ॥అ॥ పరరహస్యవిమనకు బాగు పరచునంటే త్వ
 రపడిచెరువునయ్య- స్థిరముగ గురుగురుకు నెరుగు
 మంటేవింత వరుగు లెత్తుచు నుండయ్య ॥అ॥ యీ
 తాగుజేసితే కిలుదలసుట్లు రూలవాడవేమయ్య
 చాలబడిని నరులగేరి లేకుండ నాజోలిమాన్పించ
 తయ్య ॥అ॥ కామయ్య గురుడవై యీ జీవి కిటు

వదల యేమి వ్యాయముస్వామి తమదయ గలిగుం
టెచాలు సుభ్యయ్య దానునకు యిక నేమి భయము
స్వామి || అయ్యయ్యోగురురాయ ||

తేవారిము.

కామయ్యసద్గురువర ననుగావనీవేదేవర. నామ
నవ్వికొనుటకు- నిన్నుబహునమ్మిని చూపుకొరకు
|| భుజంగప్రహుతము || యాక్షణంబందుననరక్షిం
చకుంటినే- దీక్షచే సూక్ష్మంబదెట్లుగందయ్య- కామ
య్యసద్గురు నాయక ప్రేమించు నన్నెడ బాయక
|| తే || గురువర నన్నుబ్రోవ- దొరపునీవేకావ మరు
వనీగురుకుదేవా- పరపురము బాపను వేగ రావా
|| భుజ || పతాకెందుకయ్యా మొతాబెట్టి రయ్యావ
తానిచ్చియిటుల-మతాపెందుకయ్యా || కామయ్య ||
|| తే || సదానినుగొలవలేదా వాదా నను బ్రోవరా
దా- వాదావామవిలోన- నిదానముంచుమనలేదా
|| భుజ || మదిన నమ్మితయ్య- వదీలుండకయ్య- పదా
ల్ బాడితయ్య నిధానించవయ్య కామయ్య సద్గురు
నాయకా ప్రేమించునన్నెడబాయక ||

మంగళము

రాగం ఆనందవైరవి- అటతాళము.

మంగళమనిబాడరయ్య || వ || పర సంగతిదెలపి
నసద్గురునకు జయ || మం || గురునికీరతివ్వండి గు
గు వరునికీ స్తుతియింది గురి గాను కొండి || మం ||

మంగళ ఆరతులుదెచ్చి- సరంగుడోల పీఠినుప్పొంగు
చు నిలచి ||మం|| మదిలో జూపెను యెలిగే జోతి-
అంచు పదిలాముగా మించు కర్పూరారతి ||మం||
కామయ్య గురుని మడినిలపి- అతి పామారుడే సు
బ్బయ్యదాసుడన్నిదెలపి ||మంగళమని||

మంగళము

రాగం ఆనంద బైరవి- ఆదితాళము

మంగళం గురురాయ నీకమంగళం ||ప|| మంగ
ళంగురురాయనీకు పొంగుచు నొసంగుకొని- లిం
గమూర్తిని నామదిలో నెరుంగ జూపి నావు నీకడే
||మం|| ముంచునీకు ఎందనామని అందముగ కర్పూ
రహారతి- పొందుపరచినాను- నామడెందమంచు ని
లచిఅందుకో ||మం|| మీరునన్ను జారదీసి దారిజూ
పినందులకు- ఓరిమితో నామదిని- కోరినానుకొ
నుచరతి ||మం|| జింహ్వా పురిలో నువ్వేనన్ను- య
వ్విధమునజేర్చినామో- చవ్వాకులవంశమునకు అవ్వి
దమూనబాగుపరచు ||మం|| కామయ్య సద్గురుడవై
నను ప్రేమతో నేలినందుకు- స్వామి నామదిలో ని
న్ను వేవారి యుండలేకును ||మంగళం||

అ|| వే|| గానరాని దొకటి మానకమనయందు
పూనియుండుగాని హానిలేదు- లేనియడల మనల
దెవ్వరుకొరకు దానినిలుపుమునుని నేను గొలుతు||

గ|| పండి రామయ్య గురునిచే నిండుగాను- కా

నాయాధ్యులు మహిలోను యేమయింది- నన్నుగృ
పతోడ పాలించి నారటంచు- నెంచికీర్తనలను రచి
యించినాడా॥ గీ॥ పిండిరామయ్య గురువరునండ
జేరి- ముక్తికాంతకు గాబులాకెక్కికొడగి- నట్టికాను
య్యశివయోగి నభినులించి- స్మరించుచియించి నేన
మర్పించినాడా॥ తే॥ గీ॥ భక్తిరసగర్భిణంబైన భా
గవతము- బోలె నీర్పణింకెడలనివలన- బరిమసం
తోపమన- సాహస్యవైభవంబుబడస- నిత్యస్వరూ
పమైబరగుగాత॥

६॥ చెప్పితి నన్ను ప్రపదే తప్పక సరణులు
జ్ఞానతత్వజ్ఞులు నాతప్పలు మన్నించెడిరని యెప్పు
దు సేపింతుమనిలా నేమరింభున్॥

రామలింగ గుర వేనమాః

సంపూర్ణము

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

వంశావళి

కళింగ శ్రీధింగ ములని వాడుక చేయు చున్న దేశ్యమునందలి గంజాము నుండలమునందు శ్రీకాకు థంతాలూక ఉగ్లాం హుండా చోడవరం గ్రామం బున నొంటరికుల మశ్వగోత్రవంశజులగు- శ్రీ- చ వ్వాకుల అప్పన్నగారికి పుత్రుండయిన నేను నా వంశానుకూలమైన యాయుధోప దీవనము చేయు చు నింగ్లీషువైశ్యమున సుబేదారను నుద్యోగాభి శ ప్తుడనై కొంతదేశ్యాననలపి యుపకార వేతనము నొంది శ్రీహరిధంబుని కాపురముండి తాలూకాబో స్టుమెంటును ను మ్యానిస్ట్రల్ కలెక్టర్ గను పని చేయుచు చదువునేర్చినది మొదలు యోగిదీక్షాగు గుళులయొక్క సిస్ట్రాఫలను చేయుచు గుచ్చల వి ధివశంబున లింగవంశజులగు పగడాలకానయ్య శి వయోగిగారి సంరక్షనముచేసి వారివిద్యవృత్తి నర సి సేవించుచు- తద్విరపరాగ ప్రభావము యొక్క సూక్ష్మాంశము మాత్రము కొంతపెరికు తెలసి శ్రీవారి యందలి భక్తివిశ్వాసములకు సూచనగా నీపరమా ర్థ తత్వాను సంగతి కీర్తనలనురచియించి ముద్రిం పించి శ్రీవారిచరణములకు సమర్పించి ప్రచురపరచి కొనినాడను యిది భక్తియోగప్రధానమైనది కావు న తప్పలున్నయడల బండితులు క్షమింతురని ప్రా థికంతుచున్నాడను! ఇట్లు దాసుడు॥

చవ్వాకుల సుబ్బయ్య నాయుడు.

శ్రీ రఘ

10256

